

Dostluk Ormanı

Gül Tomurcuk
Nasıl Kaçtı?

Daisy Meadows
Gökkuşığı Dizisi'nin Yazarından

Dostluk Ormanı

Sır tutabilir misin?

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Fırtına Ejderhası Yakut, Dostluk Ormanı'ndaki sihirli yel değirmenini bozdu! Yel değirmenini çalıştıran ginepig ailesi Tomurcuklar da bir hortumun içine hapsoldü! Lale ile Ceren, yavru ginepig Gül Tomurcuk'un ailesini kurtarmasına yardım etmek zorunda. Yoksa kötü kalpli Grizelda, tüm ormanı ele geçirecek!

₺8.00

www.beyazbalina.com.tr
www.Istanbook.com.tr

7 yaş
ve üstü

ISBN: 978-605-188-126-3

Valerie Wilding'e en derin teşekkürlerimle
Manchester'dan Maisie Nolan'a adanmıştır

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2017
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2018

DOSTLUK ORMANI SERİSİ- 8
Gül Tomurcuk Nasıl Kaçtı?
Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 8
Rosie Gigglepip's Lucky Escape

ISBN: 978-605-188-126-3

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 34191

© Metin: Working Partners Limited, 2015
© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2015
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Çeviren: Şebnem Tansu
Editör: Aslı Onat
Düzeltili: Ergül Karakaya
Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.**
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk.
No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Gül Tomurcuk Nasıl Kaçtı?

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu

ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi? Altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı? Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak." Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağını vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak! Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil!

Onu yok edeceğim! Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!" diyen kötü bir cadı ile onun ejderhaları var.

Ama çiçeklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınınızdaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve Özel Eğitim Uzmanı

Tolga Canay

Parlayan Ev

Güneşiği
Cimenliği

Altın Kedi'nin
Mağarası

Zehirli Mantar
Kafe

Zehirli Mantar
Açıklığı

Bayan
Tık Tık'ın
Kütüphanesi

Dostluk
Ağacı

Labirent

Gümüş
Çeşme

Düğün Çiçeği
Korusu

Fener

Dostluk Ormanı Haritası

Kaptan Bir
Numara Seyahat

Yel Değirmeni

Bay Zekitü'ün
İcat Barakası

Şaşkın Popi'nin
Mağarası

Hazine Ağacı

Pırlıtlı
Şelale

Sarıkanatların
Teknesi

Su Değirmeni

Mağaraların
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın
Kulesi

Sır saklayabilir misin?

Kuşlar, "Saklar," dedi bana.

O zaman sihirli ormanı anlatayim sana.

*Eski meşe ağacındaki kapının
ardındadır bu orman.*

Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!

Hiç bitmeyecek maceralarımız

*Tanış onlarla: Şirin Hayvan
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: Altın Kedi'nin Ziyareti	11
İKİNCİ BÖLÜM: Korkunç Fırtına	21
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Tomurcukların Başı Dertte	29
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Zehirli Mantar	39
BEŞİNCİ BÖLÜM: Sihir Aranıyor	49
ALTINCI BÖLÜM: Ejderhaları Toplamak	57
YEDİNCİ BÖLÜM: Duman İşaretleri	65
SEKİZİNCİ BÖLÜM: Sürprizler	77

Birinci Bölüm

Altın Kedi'nin Ziyareti

Lale Haziran, en iyi arkadaşı Ceren Yıldız'ı ahırın kapısında beklerken kucağında bir ginepig tutuyordu. Lale, onun çikolata rengi tüylerini okşarken minik ginepig de mutlulukla mırıyordu.

Ginepigün gözleri yavaşça kapanırken, "Neredeyse uyuyacaksın Koko!" dedi Lale.

Ahır, Haziran Ailesi'nin bahçesindeki ağaçların arkasındaydı. Bay ve Bayan Haziran, ahırını Minik Patilere Yardım Hastanesi'ne dönüştürmüşlerdi.

Burada her cinsten yaralı ya da hasta hayvan tedavi ediliyordu. Lale de Ceren de hayvanlara yardım etmeyi çok seviyorlardı.

Lale, caddenin karşısındaki evin kapısının açıldığını gördü. Sarı bukleli bir kız, koşarak dışarı çıktı. Ceren'di bu! Çok geçmeden o da sevinçle ginepigi okşamaya başladı.

Neşeyle, "Koko'nun patisi iyileşti, değil mi?" diye sordu Lale'ye.

Arkadaşı, başını evet anlamında salladı. "Ama hâlâ biraz yorgun. Sürekli uyuyor," dedi.

Birlikte içinde irili ufaklı birçok kafesin bulunduğu ahıra girdiler. Ceren, boş bir kafesin kapısını açınca Lale, Koko'yu yavaşça içeri bıraktı. Minik ginepig, kafesin köşesine doğru gidip taze talaşların üzerine yerleşirken, sesli bir şekilde nefes aldı.

İç çeken Lale, "Onun başka bir derdi var, bundan eminim," dedi. "Keşke ne rahatsızlığı olduğunu bilseydim. Annem ve babam da nesi olduğunu bilmiyor."

"Üstelik hayvanlarla ilgili her şeyi biliyorlar," diye ekledi Ceren. Bay ve Bayan Haziran veterinerdi. "Belki de sahibini özlemiştir," dedi Ceren.

Kızlar, bir önceki gün Pırlıtlı Kasabası'nın dört bir yanına el ilanları dağıtmış ve etrafa "Ginepigi kaybolan kimse var mı?" diye sormuşlardı. Ama kimse ginepigini kaybetmemişti. Böylece kızlar, minik dostlarına Koko adını vermiş, Lale'nin ailesi de ginepigini sahibi bulunana kadar hastanede kalmasını kabul etmişti.

Lale, kafesi kapadıktan sonra kulak kabarttı.

Heyecanla Ceren'e bakıp, "Sesi sen de duydun mu?" diye sordu. "Bir miyavlama duydum sanki..."

Ceren, koşup ahırın kapısını açtı. Açmasıyla altın renkli, güzel bir kedinin içeri zıplaması bir oldu.

"Altın Kedi!" diye bağırdı Lale.

Sihirli bir kedi olan Altın Kedi, kızların özel bir arkadaşıydı. O, tüm hayvanların konuşabildiği gizli bir dünya olan Dostluk Ormanı'nda yaşıyordu!

Lale ve Ceren, onu okşadılar. Ama Altın Kedi, bu kez onları gördüğüne sevinmemiş gibi görünüyordu. Mırlamıyor, kuyruğunu telaşlı telaşlı sağa sola sallıyordu.

Ceren endişeyle, "Kedim Pembiş, üzgün olduğunda hep böyle yapar," dedi. "Grizelda bu defa neler karıştırdı, merak ediyorum."

Grizelda, Dostluk Ormanı kendisine kalsın diye orada yaşayan tüm hayvanları kovmak isteyen, kötü bir cadıydı. Onun için çalışan dört hizmetkârı vardı: Ejderhalar! Lale ve Ceren, şimdiye kadar üç ejderhanın ormanı mahvetmesini engelleyebilmişti. Ama Grizelda'nın bir ejderhası daha olduğunu biliyorlardı.

Lale yere çömelip, "Her ne oluyorsa yardıma hazırız," dedi kediye. "Hadi, Dostluk Ormanı'na gidelim, Altın Kedi. Yolda bize neler olup bittiğini anlatabilirsin!"

Onlara tamam dercesine miyavlayan Altın Kedi, koşarak ahırdan çıkıp çimenleri geçti. Onun ardından Lale ve Ceren de aceleyle çıktılar. Pırılı Nehri'nin üzerindeki taşlara basıp Dostluk Ağacı'nın bulunduğu açıklığa vardılar. Ağacın dalları çıplaktı ama kedi ağaca yaklaşırken tüm

dallarda tomurcuklar belirdi. Tomurcuklar açıp Altın Kedi'nin gözleri gibi yemyeşil yapraklar verdi. Bir yaban arısı, ağacın altında açan sarı çiçeklerin arasında vızıldarken, kuşlar da neşeyle cıvıldayarak birbirlerini kovaladı.

Altın Kedi, patisiyle ağacın gövdesine kazınmış bazı kelimelere dokundu. Kızlar, kelimeleri yüksek sesle okudular: "Dostluk Ormanı!"

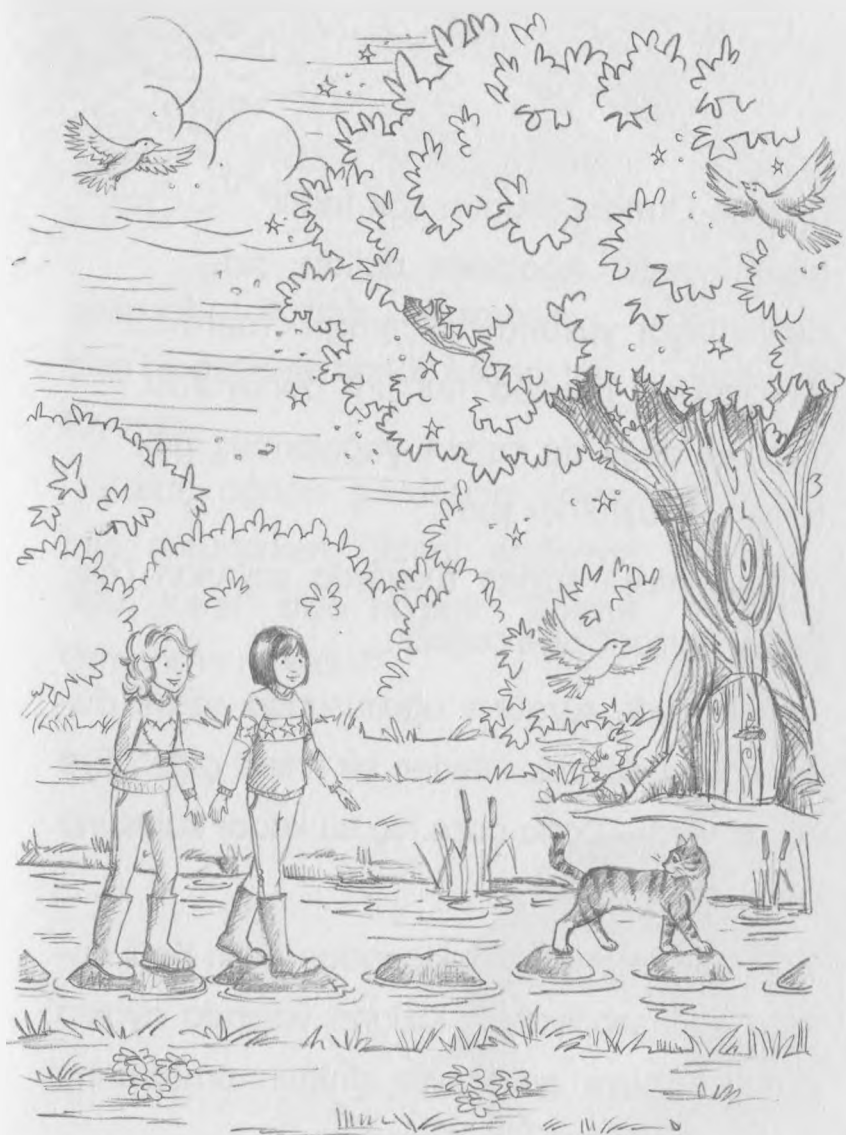
Ağacın gövdesinde bir kapı belirdi. Ceren yaprak şeklindeki kapı kolunu tutup kapıyı açınca, altın renkli ışık, kızların üstünde dans eden güneş ışınları gibi parladı.

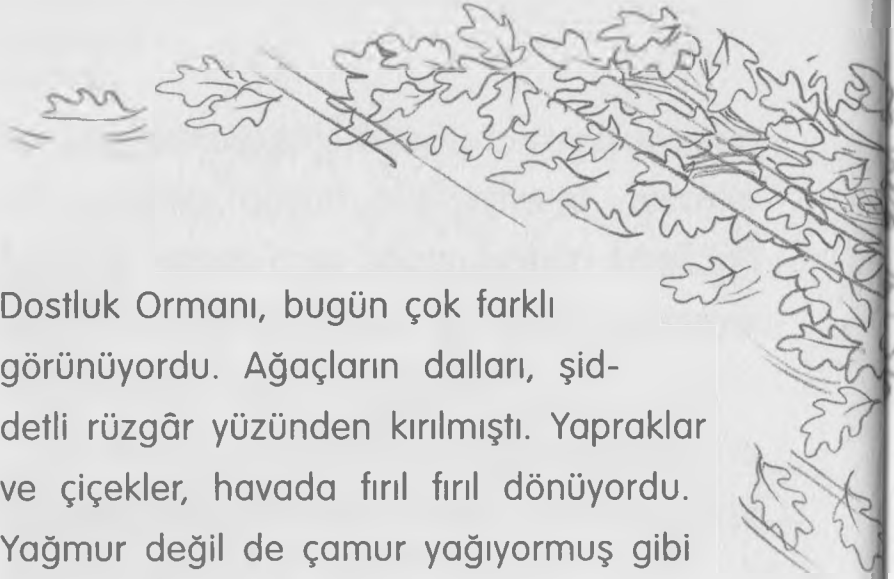
Altın Kedi, kapıdan içeri adım attı. Lale ve Ceren de heyecanla eğilip onun peşinden gittiler.

Sihirle küçülürken, üzerlerine gazoz kabarcıkları değişirmiş gibi, hafif bir karıncalanma hissettiler.

Altın renkli ışık solunca, kızlar korkuyla nefeslerini tuttu. Her zaman ılık ve güneşli olan

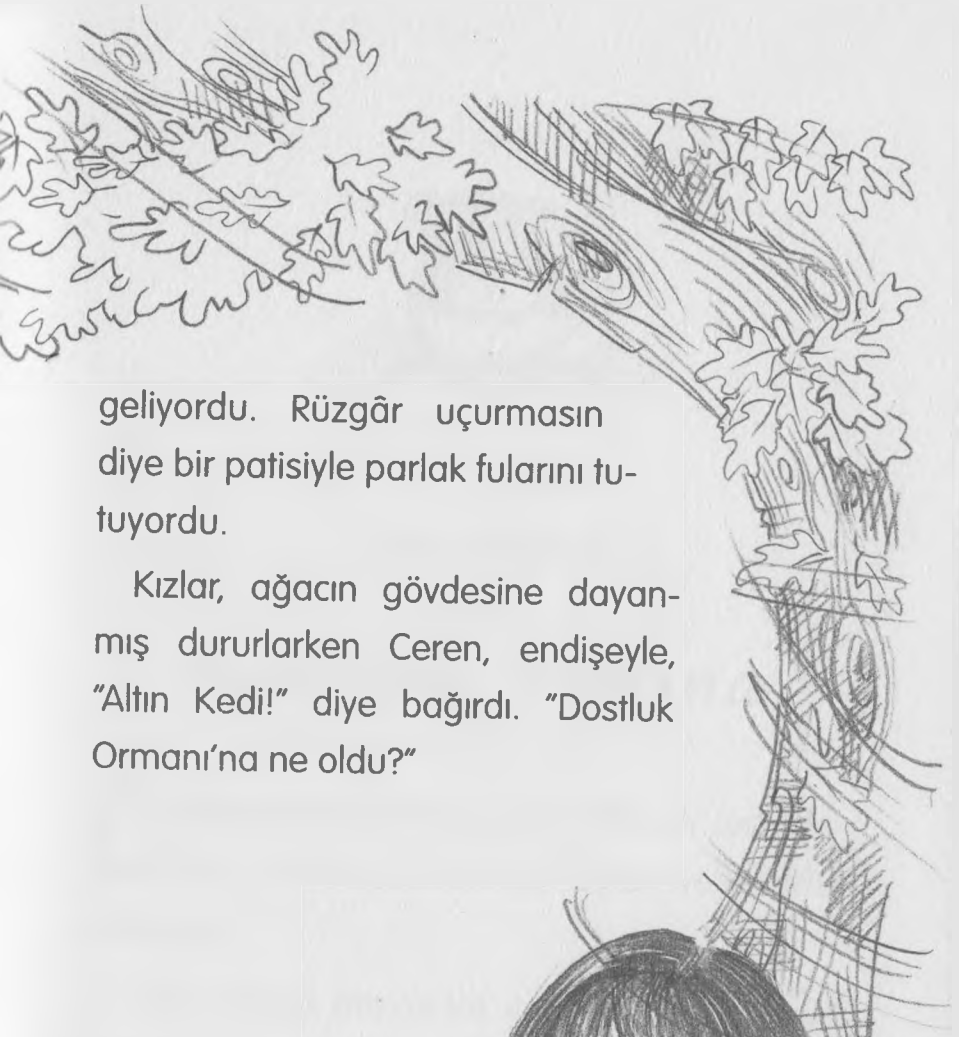
Dostluk Ormanı, bugün çok farklı görünüyordu. Ağaçların dalları, şiddetli rüzgâr yüzünden kırılmıştı. Yapraklar ve çiçekler, havada fırl fırl dönüyordu. Yağmur değil de çamur yağıyormuş gibi balçık olmuştu her yer.

Koyu renkli saçları rüzgârda savrulan Lale, "Neler oluyor?" diye bağırdı.

Altın Kedi, rüzgârın uğultusunda sesini dururmaya çalışarak, "Birden bir fırtına çıktı!" diye cevap verdi. "Daha önce hiç bu kadar kötüsünü görmemiştim!"

Şimdi ormanda olduklarından, Altın Kedi onlarla konuşabiliyordu. Kızların yanında ayakta duruyor, boyu neredeyse onların omuzlarına

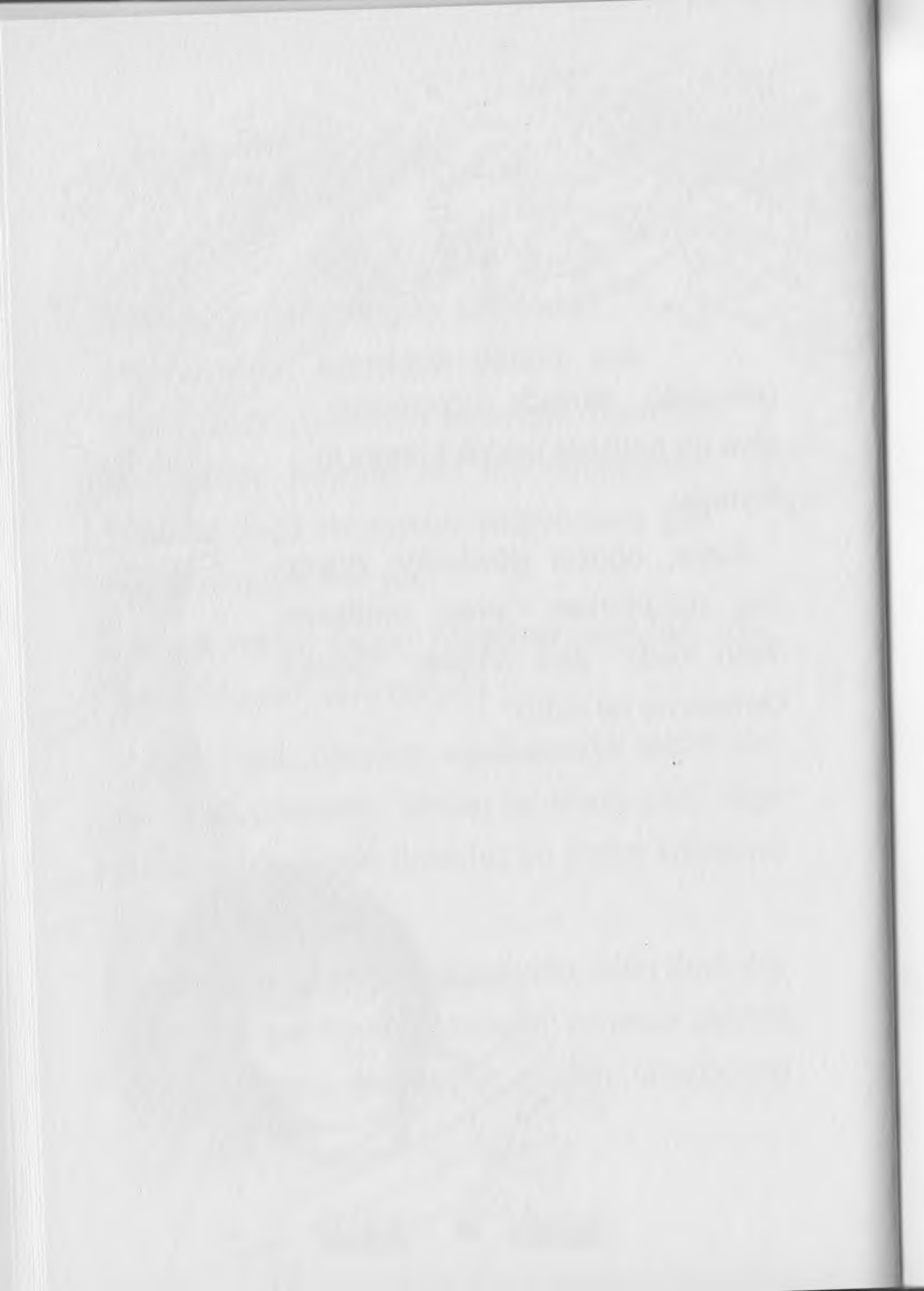

geliyordu. Rüzgâr u urmasın diye bir patisiyle parlak fularını tutuyordu.

Kızlar, ağacın gövdesine dayanmış dururlarken Ceren, endişeyle, "Altın Kedi!" diye bağırdı. "Dostluk Ormanı'na ne oldu?"

İkinci Bölüm

Korkunç Fırtına

Gökyüzünde şimşek çaktı. Hemen ardından gök gürleyince, Lale ile Ceren yerlerinden sıçradılar.

“Ormandaki hayvanlar çok korkmuş olmalı!” diye bağırdı Lale. “Yuvaları, fırtına yüzünden uçup gidebilir!”

Altın Kedi, başını salladı. Bıyıkları endişeyle titriyordu. Kızların arkasına doğru uzandı ve ağacın

köklerindeki bir oyuktan, defne ve manolya yapraklarından yapılmış üç tane kapüşonlu pelerin çıkardı.

Fırtınanın uğultusunun arasında, "Sizi almaya gelirken bunları buraya bırakmıştım!" diye

bağırdı. "Bu pelerinler, bizi rüzgârdan ve yağmurdan koruyacak!"

Kızlar, pelerinlerine minnetle sarındılar.

"Bu fırtınaya Grizelda mı sebep oldu?" diye sordu Ceren.

"Galiba öyle," dedi Altın Kedi. "Diğer ejderhalara neler yaptırdığını hatırladınız mı?"

Kızlar, olanları unutmamışlardı. Grizelda, buz ejderhası Safir'i kullanarak sincap ailesi Tüylükuyrukları durdurmuştu. Onlar, ormanı güneşle dolduran Parlayan Ev'le ilgileniyorlardı. Bu yüzden orman birdenbire soğuk ve karanlık olmuştu. Sonra sarı ejderha Topaz, kirpi ailesi Dikenlisırtları taşla çevirmişti. Dikenlisırtlar, bu yüzden nehrin düzgün akmasını sağlayan su çarklarını çevirememişlerdi. Son olarak da gölge ejderhası Oniks, tilki ailesi İncetüyleri gölgeye dönüştürmüştü. Onlar da yıldızların parlamasını sağlayan yıldız dansını yapamamışlardı.

"Grizelda'nın bir ejderhası daha var," diye homurdandı Ceren. "Fırtına Ejderhası Yakut!"

"Bence Grizelda, onu Fırıldak'a gönderdi," dedi Altın Kedi.

"Fırıldak nedir?" diye sordu Lale.

"O, sihirli bir yel değirmeni," diye açıkladı Altın Kedi. "Ginepig ailesi Tomurcuklar, orada yaşıyor. Yel değirmeninin pervanelerini hep aynı hızla çevirerek Dostluk Ormanı'nda hafif bir esinti olmasını sağlıyorlar."

O sırada etraflarında uğuldayan şiddetli rüzgâr, pelerinlerini havalandırdı.

"Bu hafif bir esinti değil!" diye bağırdı Lale. "Tomurcuklara bir şey oldu galiba!"

"Hemen gidip onları bulalım!" diye bağırdı Ceren.

Ormanda aceleyle ilerlediler. Zehirli Mantar Açıklığı'ndaki küçük kulübelerin kapıları ve pencereleri, sıkı sıkı kapatılmıştı. İçeri yağmur girmesini önlemek için de bacalara at kestaneleri sıkıştırılmıştı.

Zehirli Mantar Kafe'yi çalıştıran tavşan ailesi Uzunbıyıklar masa, sandalye ve güneşlikleri içeri taşıırken sırlıklam olmuşlardı. Kızlar pencereden arkadaşları kirpi İnci Dikenlisirt ve köstebek Kadifeburun'u gördüler.

O sırada bir fare, elinde sarmaşık yapraklarından yapılmış bir şemsiyeyle ormandan koşup geldi.

“Bakin! Küçük Moli Titrekkuyruk bu!” diye bağırdı Lale.

Rüzgâr aniden, küçük fareyi şemsiyesiyle birlikte havalandırdı.

“İmdat!” diye bağırdı Moli.

Hemen Zehirli Mantar Açıklığı'na doğru koşan Ceren, Moli'yi dikkatle yakaladı. Minik fare, titreyerek kızın eline oturdu. Ceren, farenin küçük, ıslak başını öpüp, onu Titrekkuyrukların yüksek bir dalda bulunan kulübesinin önüne bıraktı.

"Artık güvendesin Moli," dedi. "Sen ve ailen, korkunç fırtına sona erinceye kadar dışarı çıkmayın."

Babası kapıyı açarken Moli, "Teşekkürler Ceren! Dikkat edeceğim!" diye bağırdı. Sonra da kahkaha ve bağırıtı çağırtilar arasında içeri girdi.

Ceren, Lale ile Altın Kedi'nin yanına dönünce, "Zavallı Moli," dedi kedi. Kuyruğu endişeyle titriyordu. "Acele etsek iyi olur. Eğer fırtına devam ederse zavallı hayvanlar tıpkı Moli gibi rüzgârda oradan oraya savrulacaklar!"

Kızlar rüzgârın savurduğu yaprakların arasından geçmeye çalışırken Altın Kedi, nefesini tuttu.

Karşılarında o tanıdık ve korkunç manzara vardı. Sarı-yeşil bir küre, fırtınanın içinden onlara doğru süzülüyordu!

"Ah, olamaz!" diye bağırdı Ceren ve Lale.

Küre, üzerine yağmur damlaları düştükçe tısss diye ses çıkaran kötü kokulu, sarı kıvılcımlar saçarak patladı. Artık kürenin yerinde cadı Grizelda duruyordu!

Üçüncü Bölüm

Tomurcukların Başı Dertte

Cadının pelerini, rüzgârda mor bluzunu ve siyah pantolonunu kamçıarcasına savruluyordu. Yeşil saçlarıysa deli gibi uçuşuyordu.

Grizelda, gözlerini soğuk bir tebessümle kızlara ve Altın Kedi'ye dikti. "Her şeye burnunu sokan kızlar, bu kez planıma engel olmak için çok geç kaldınız," dedi. "Ve tabii sersem evcil hayvanınız kedi de."

Ceren, cadıya doğru cesurca bir adım atıp, "Altın Kedi bizim evcil hayvanımız değil, ayrıca sersem de değil!" diye bağırdı.

Grizelda, sadece kesik kesik kahkaha attı ve alaycı bir tavırla, "En güçlü ejderhamı sona sakladım," dedi. "Ha ha haaa! Yakut sayesinde bu fırtına, ağaçlardaki tüm yaprakları koparacak. Hazine Ağacı'nda yetişen tüm meyveler de yere dökülüp mahvolacak!"

Ceren ve Lale, korkuyla bakıştılar. Bu, tüyler ürpertici bir haberdirdi. Sihirli Hazine Ağacı, ormandaki tüm hayvanların besin kaynağıydı. Grizelda neşeyle zıplarken bir yandan da, "Tüm hayvanlar gitmek zorunda kalacak! Ve orman, benim olacak!" diye şarkı söylüyordu.

Lale yumruğunu öfkeyle sıkıp, "Seni durduracağız Grizelda!" diye bağırdı.

"Çok geç kaldınız," diye tısladı cadı.

Ceren, rüzgârın uğultusunun arasından olanca sesiyle haykırdı: "Asla çok geç değildir!" Altın Kedi, "Fırtınayı bir şekilde durduracağız," dedi cadıya. "Lale ile Ceren cesurdur ve senin kazanmana izin vermezler!"

Ama Grizelda, onu dinlemiyordu. Kemikli ellerini ovuşturup neşeyle, "Ejderhaları kaçırmak, şimdiye kadar yaptığım en iyi şeydi!" dedi. Ardından parmaklarını şıklatıp kötü kokulu kıvılcımlar saçarak gözden kayboldu.

Kızlar ve Altın Kedi, bir süre öylece kalakaldı. Çaresizlikle birbirlerine baktılar. "Hadi, Fırıldak'a gidelim," dedi Altın Kedi. "Fırtınayı durdurmanın bir yolunu bulacağınızdan eminim."

Üç arkadaş, ormana doğru yol almaya başladılar. Rüzgârın havaya uçurduğu at kestanelelerinden, meşe palamutlarından ve ince dallardan kaçınmaya çalışırken yerdeki ıslak yaprakların üzerinde kaydılar.

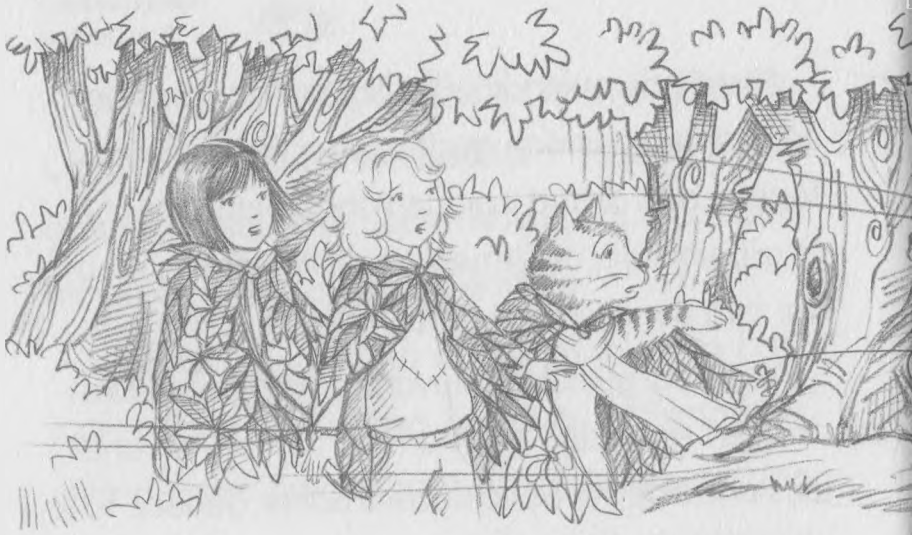

Altın Kedi, onları küçük bir tepenin üzerindeki ağaçların arasından geçirip bir açıklığa götürdü. Tepede dört ahşap, sarı pervanesi olan, sarı-mor çizgili, sihirli yel değirmeni vardı. Pervaneler o kadar hızlı dönüyordu ki görünmüyordu bile.

Altın Kedi güçlükle soluyarak, "Rüzgârın bu kadar sert esmesine şaşmamalı," dedi. "Pervaneler, normalde yavaş ve düzenli döner. Sadece Tomurcuklar Fırıldak'ı çalıştırıp fırtınayı durdurabilir ama onları hiçbir yerde göremiyorum!"

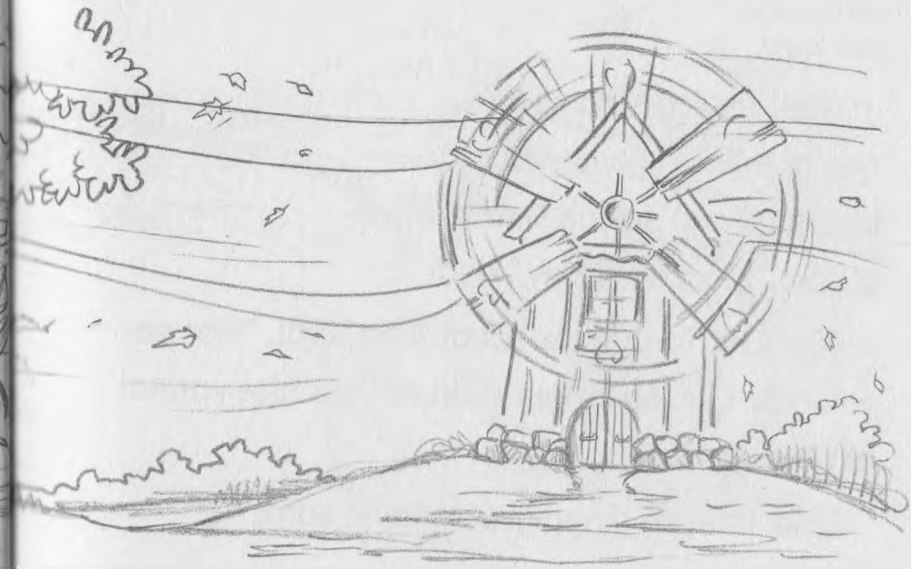
Daha sözlerini bitiremeden, rüzgârla yağmuru arasında cılız bir ses duyuldu.

Ceren, yakınlardaki bir ağacı işaret edip, "Bakın!" diye bağırdı.

Ağacın tepesine baktılar. Rüzgâr, bir dalın etrafında daire halinde dönüp duruyordu. İçindeyse dört küçük, korku dolu yüz görünüyordu.

"Bu bir hortum!" diye haykırdı Altın Kedi. "Üstelik Tomurcuk ailesi de içinde! Onları oradan nasıl indireceğiz?"

“Şişşt,” diyen Lale, fırtınada sesleri duyabilmek için dikkatle dinledi. “İnlemeyi duydunuz mu? Çok yakından geldi.”

Biri üzüntüyle, “İmdat!” diye bağıırıyordu. “Yardım edin!”

Lale, altlardaki ince bir dalı işaret ederek, “İşte orada!” dedi. Bir ginepig, dala tutunmuş, korkudan titriyordu. Islak tüyleri karamelli vanilyalı dondurma rengindeydi. Boynundaki kurdelede güzel, pembe bir gül vardı.

Lale, usulca uzanıp ginepigi tuttu. Titreyen yaratığı kucağına alıp sakinleştirmeye çalışarak, "Seni zavallı şey," dedi.

"Bu, Gül Tomurcuk," dedi Altın Kedi. "Her şey yolunda, Gül. Bu kızlar Ceren ve Lale. Bize yardım etmeye geldiler."

Lale, titreyen ginepigi pelerinine sardı.

Olduğu yerde kıvrılan Gül, "Teşekkür ederim," dedi.

Ceren yavaşça, "Bize neler olduğunu anlatabilir misin?" diye sordu ona.

"Çok korkunçtu," dedi Gül.

“Kırmızı bir ejderha uçarak gelip Fırıldak’a tüm gücüyle üfledi ve pervaneler hızla dönmeye başladı. Hem de çok hızlı! Ailem onları yavaşlatmaya çalıştı ama ejderha bize doğru üfleyince havaya uçtuk! Ailem ve ben Fırıldak’ı yeniden yavaşlatana kadar rüzgâr durmayacak,” derken, Gül’ün minik çenesi titredi.

“Ben o dala tutunmayı başardım,” diye devam etti minik ginepig. “Ama annem ve babamla kız

Gül Tomurcuk
Nasıl Kaçtı?

kardeşlerim Süslü ve Püslü, o dönen rüzgâra yakalandı. Çok korktum!”

Kahverengi gözleri yaşlarla dolan Gül, önce kızlara ardından Altın Kedi'ye bakıp, "Lütfen onlara yardım edin!" diye yalvardı.

Dördüncü Bölüm

Zehirli Mantar Kafe

Tomurcuk ailesinin yanına tırmanamayız," dedi Altın Kedi. "Yeterince alçak dal yok."

"Tomurcuklara yetişemezsek onları hortumdan nasıl kurtarırız bilmiyorum," dedi Lale. "Pervaneler çok hızlı dönüyor!"

"Onlara yardım etmemiz şart," dedi Ceren. "Hadi, Zehirli Mantar Kafe'ye gidip bir plan yapmaya çalışalım. Belki oraya sığınan hayvanlardan biri ne yapmamız gerektiğini söyler bize."

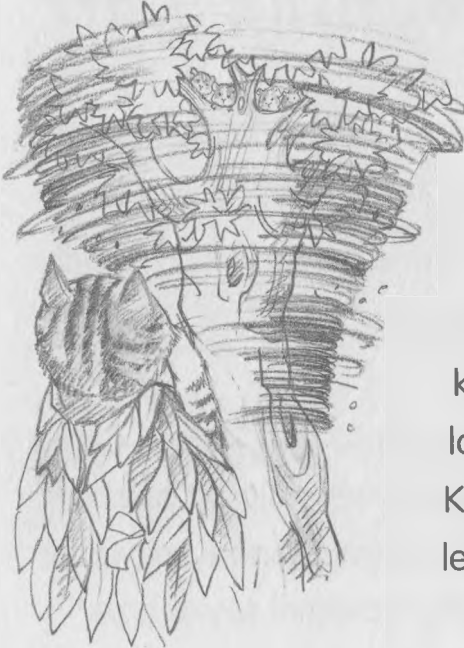

“İyi fikir!” dedi Altın Kedi.

Sonra, patilerini ağzına götürüp hortumun içinde kalan Tomurcuk ailesine seslendi. “Her şey yolunda! Gül iyi ve güvende. Sizi de en kısa zamanda kurtaracağız!”

Rüzgâr ve yağmur gürültüsü arasından, “Teşekkür ederiz!” diyen incecik bir ses duyuldu.

Tomurcuk ailesinden bir başkası, “Bizim için endişelenmeyin, iyiyiz sadece biraz başımız döndü!” dedi.

Lale, Gül'ü pele-
rininin içine koydu.
Hep birlikte savru-
lan dallarla yap-
rak girdaplarından
kaçarak, hızlı adım-
larla Zehirli Mantar
Kafe'ye doğru iler-
lediler. Tam kafenin

“Uçuyoruz!” diye haykırdı
Lale.

“Seni yakalayacağım!”
diye bağırdı Ceren. “Altın
Kedi, tutun bana!”

Ceren kollarını ağacın
gövdesine dolarken Altın
Kedi kıza sarıldı. Lale de
elini uzatıp Altın Kedi’yi tuttu.

Diğer eliyle hâlâ sıkıca Gül’ün patisini tutuyordu.
Dört arkadaşı, birbirlerine sımsıkı tutunmuşlardı.
Yoksa rüzgârla uçup gideceklerdi!

Sonunda rüzgârın hızı kesildi ve ayakları yere
değen Lale, Gül’ü kucakladı.

Minik ginepig, titreyen bir sesle, “Teşekkür
ederim!” dedi.

“Neyse ki hepimiz iyiyiz,” diye soludu Ceren
hızla.

Ama Altın Kedi’nin gözleri, fal taşı gibi açılmıştı.
Lale ile Ceren, arkalarını dönüp şaşkınlıkla Zehirli

Mantar Kafe'ye baktılar. Yakut'un üflediği rüzgâr, kafenin çatısını uçurmuştu!

Lale, Ceren ve Altın Kedi, kafenin içine göz attılar. İnci Dikenlisirt, ballı sütüne damlayan yağmura şaşkınlıkla bakıyordu. Bayan Uzunbıyık, önlüğüyle bir tepsi keki örtmeye çalışıyordu.

Ahşap zeminde şimdiden su birikintileri oluşmaya başlamıştı.

Bay Uzunbıyık, kafeye üzüntüyle bakarak, "Bu ejderhalar, ormandaki her şeyi mahvediyor," dedi. "Ne yapacağız?"

Yakut, Zehirli Mantar Açıklığı'nın üstüne yeniden üflerken homurdanan Ceren, ellerini beline

koyup, "Yaptığını gördün mü, Yakut!" diye bağırdı ejderhaya.

Yakut sadece kıkırdadı ve bir kez daha ağaçları hedef aldı. Tüm yapraklar dökülüp hızla etrafta dönmeye başladı.

O sırada Gül, hıçkırarak, "Ben... Ben... Annemi istiyorum!" dedi.

Rüzgâr, kelimeleri Yakut'a taşımıştı galiba. Ejderha, aniden hüznünlendi ve *güm!* diye yanlarına oturup, "Ben de annemi özledim," dedi.

Lale, Ceren ve Altın Kedi, şaşkınlıkla ejderhaya baktılar. "Yakut, sen yetişkin bir ejderha değil misin?" diye sordu Lale.

Yakut, başını iki yana salladı. "Elbette değilim! Ben daha küçüğüm. Bu yüzden de rüzgârım Grizelda için yeterli değil. Benden anneminki kadar güçlü rüzgârlar çıkarmamı istiyor."

Kızlarla Altın Kedi, şaşkınlıkla bakıştılar. Bu ejderhalar, daha yavruydu!

Gözleri hayretten iri iri açılan Gül, "Yakut'tan da büyük ejderhalar mı var?" diye sordu.

"Görünüşe göre varmış," dedi Ceren. "Yakut böyleyse, annesi kocamandır herhalde!"

Lale'nin aklına bir fikir gelmişti. "Peki ya Safir, Topaz ve Oniks?" diye sordu. "Onlar da yavru mu?"

"Onlar benim erkek ve kız kardeşlerim," diye açıkladı Yakut. "Hepimiz annemizi özledik." İçini çekip nefesini bırakınca ortaya kızların saçlarıyla Altın Kedi ve Gül'ün tüylerini uçuran bir rüzgâr çıktı.

Ceren, "Anneniz de sizi özlemiştir," dedi Yakut'a. "Neden eve gitmiyorsunuz?"

Ejderha, pullu başını iki yana salladı. "Dönmeyiz ki! Grizelda bize büyü yaptı. Ormanın dışına uçamıyoruz."

Altın Kedi, diğerlerine dönüp kuyruğunu salladı. "Grizelda ejderhaları kaçırdığını söyledi, değil mi? Onlar burada olmak istemiyorlar!"

"Ejderhaların bir sürü sorun çıkardığını biliyorum ama onlar için üzüldüm," dedi Ceren.

Aniden aklına gelen fikirle gözleri parlayan Lale, "Bence Grizelda'nın büyüsunü bozarsak, evlerine dönerler!" dedi.

1910
No. 100

Received of the Treasurer of the
University of California
the sum of \$100.00
for the purchase of
books for the
Library of the
University of California
at Berkeley
California
June 1st 1910

Wm. R. Hearnes
Treasurer

Beşinci Bölüm

Sihir Aranıyor

Yakut'a fikirlerini anlattıklarında, ejderha pul-lu başını üzüntüyle salladı. "Grizelda'nın sihirini kimse bozamaz... Sonsuza kadar buraya tıkdık kaldık," derken, ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Ceren, rüzgârın savurduğu sarı buklelerini tutmaya çalışırken, yavru ejderhayı ikna etmeye çabaladı. "Olsun, biz yine de şansımızı

deneyeceğiz. Ama önce sen bizim için bir şey yapar mısın? Tomurcukları hortumdan kurtarır mısın?”

Küçük başını Lale'nin pelerininin dışarı çıkaran Gül, patilerini neşeyle çırpıp, "Ah, evet," dedi. "Lütfen Yakut!"

Ama Yakut, başını üzüntüyle iki yana salladı. "Üzgünüm," dedi. "Çok isterdim ama ben sadece hortumun nasıl başlatılacağını biliyorum. Annem onu nasıl durduracağını henüz öğretmedi bana."

Hayal kırıklığına uğrayan Gül'ün bıyıkları, iki yana sarktı.

Lale, ona sıkıca sarılıp, "Üzülme," dedi. "Onları çabucak kurtaracağız, sana söz veriyorum. Şimdi, ejderhalar ve ejderha sihirleri hakkındaki bilgileri nerede bulabiliriz?"

Rüzgâr etraflarında eserken, hepsi dikkatle düşündü. Derken Gül, heyecanla bağırdı.

“Onları nerede bulabileceğimizi biliyorum,” dedi küçük ginepig. “Bayan Ağaçkakan’ın k t p-hanesinde!”

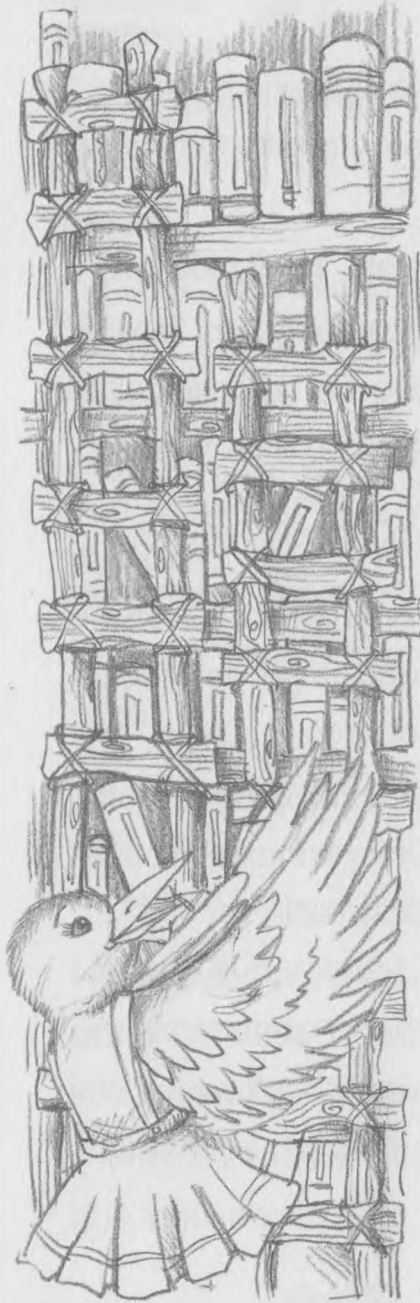
“Harika!” diye bağırdı Ceren. “Hadi gidelim!”

Hep birlikte fırtınaya karşı ilerlerken, kırılmış dalların üzerinden geçmeye ve yerdeki büyük yaprak yığınlarından kaçmaya çalışıyorlardı. İ lerinde yolculuğu en kolay geçen Yakut’tu; üstlerinde rahatça uçuyordu. Sonunda Altın Kedi, geniş bir kestane ağacının önünde durdu. Dalları fırtınada deli gibi sallanan ağacın gövdesinde bir kapı vardı. “İ te geldik!” dedi kedi.

Bayan Ağaçkakan’ın yavruları Taptap ile Tıptıp, pencereden bakıyorlardı. Onlar kanatlarını heyecanla sallarken, anneleri kapıyı açtı.

“İçeri gelin de rüzgârdan korunun!” diye bağırdı Bayan Ağaçkakan. “ abuk!  abuk!” O anda Yakut’u gördü. Misafirperverliğı korkuya d n  rken, “Hayır, hayır! Sen kitapları u urursun!” diye bağırdı.

“Yakut dışarıda bekleyecek Bayan Ağaçkakan,” dedi Altın Kedi. Neden geldiklerini çabucak açıklayıp, “Ejderhalarla ilgili kitabınız var mı?” diye sordu.

Bayan Ağaçkakan, kanatlarını çırpıp, “Merdivenler?” dedi. “Ejderha kitapları, lütfen! Çabuk!”

Merdivenler, rafların arasında kaydı. Altın Kedi ve kızlar, birkaç kitap alıp sayfalara ellerinden geldiğince çabuk göz attılar.

Bayan Ağaçkakan bir kitabı kapatırken, “Bu kitap ejderhaların dişlerini

nasıl temizleyeceğini anlatıyor," dedi. "İşimize yaramaz."

"Bendekinin adı da 'Nasıl Ejderha Gibi Dans Edersiniz?'" dedi Lale.

"Benimki de ejderhalara yüzme öğretmek üzerine," dedi Ceren.

Altın Kedi, kitabını kapatıp, "Bu da ünlü ejderhaları ve cesur davranışlarını anlatıyor," diye ekledi.

Bu sırada Gül, bir kez daha heyecanla, "Bakın!" diye bağırdı. "Ben ejderhaları çağırمامızı sağlayacak bir sihir buldum!"

Ceren, dışarıdaki fırtınaya göz atıp, "Bence Dostluk Ormanı'nda yeterince ejderha var Gül," dedi. "Daha fazlasına ihtiyacımız yok!"

Gül, düşünceli bir tavırla kaşlarını çatarak, "Hayır, bekleyin," dedi. "Grizelda'nın büyüsü, ejderhaların ormanın dışına uçmasını engelliyor... Ama belki yavrularını alması için annelerini çağırabiliriz!"

Altın Kedi'nin yeşil gözleri parladı. "Bu harika bir fikir! Aferin sana, Gül!"

"Üstelik Yakut, annesinin hortumu durdurabileceğini söyledi, değil mi?" diye ekledi Lale. "Yani bu sihri yapabilirsek, ondan Tomurcukları kurtarmasını isteyebiliriz!"

Gül, neşeye bağırıp patilerini çırdı.

Kitabı inceleyen Ceren, "Duman İşareti Çağırma Sihri," diye okudu. "Ejderhaları çağırmak için havaya duman bulutu yollamalısın. Bulutları yollarken özel

bir sıra oluşturman gerek: Duman... Duman duman... Duman... Duman duman..." Cebinde sürekli taşıdığı küçük çizim defterini ve kalemını çıkarıp ejderhaların alacağı düzenin bir resmini çizdi.

“Yalnız bir sorunumuz var,” dedi Lale. “Fırtınanın ortasında dumanı nereden bulacağız? Etraf, ateş yakmak için fazla ıslak.”

Küçük ginepig, yine bağırdı. “Dumanı nereden bulacağımızı biliyorum!”

“Nereden?” diye sordu herkes bir ağızdan.

Gül, gülümsedi. “Ejderhalardan elbette!”

Altıncı Bölüm

Ejderhaları Toplamak

Üç arkadaş ve Gül, fırtınanın içine geri dönerken, "İyi şanslar!" diye seslendi Bayan Ağaçkakan.

Rüzgârın uğultusunun arasından, "Yakut!" diye seslendi Altın Kedi. "Yakut, Grizelda'nın büyüünü bozmaya hazırız!"

Kırmızı ejderha, havada heyecanla fırl fırl döndü.

“Yaşasın!” diye bağırdı. “Yakında annemi göreceğim!”

Ceren kahkaha atıp, “Planımız bu. Grizelda’nın büyü, ormanın dışına uçmanıza izin vermiyor. O yüzden biz de sizi eve götürmesi için anneni buraya çağıracağız. Ne düşünüyorsun?” dedi.

Yakut, neşeyle kükreyerek güçlü bir rüzgâr üfledi. Öyle ki yakındaki uzun kayın ağacı sallandı.

“Annemi çağırabilmemiz için, senin ateş üfleme gerek. Böylece biz de dumanı kullanacağız,” diye açıkladı Altın Kedi.

Yüzü asılan Yakut, “Ateş mi?” dedi. “Duman mı?” Pullu başını iki yana salladı. “Ben ateş üfleme konusunda pek iyi değilim. Erkek kardeşlerimle kız kardeşim bu konuda benden daha iyiler ve ben onların nerede olduklarını bilmiyorum.”

Lale’nin pelerininin altındaki Gül, hıçkırarak, “O zaman ben de annemi göremeyeceğim!” dedi. “Babamla kız kardeşlerim Süslü ve Püslü’yü de...”

“Durun bir dakika,” dedi Ceren. “Biz diğer tüm ejderhalara –Safir, Topaz ve Oniks’e– yardım ettik. Nerede olduklarını biliyoruz!”

Yakut, havada takla atarak, “Onlar duman çıkarabilir!” dedi heyecanla.

Altın Kedi, kızlara gülümsedi. “O zaman gidip biraz ejderha toplayalım!”

Fırtınanın içinde yola koyuldular. Gül, Lale’nin boynunun etrafına kıvrılıp pelerinin kapüşonunun altından etrafı seyretti.

Altın Kedi rüzgârın içinden, "İşte!" diye bağırıp önlerindeki cılız ışığı işaret etti. "Ateş böceği çalılığı. Bu demek oluyor ki Kış Mağarası'na vardık!"

Lale, "Safir içeride," dedi Yakut'a. "Onu bizim için çağırabilir misin?"

Ejderha aşağı inip mağaranın girişinde durdu ve burnunu içeri sokup, "Safir, benimle gel!" diye bağırdı. "Kızlar ve Altın Kedi, bizi annemize götürcek!"

İri iri açılmış gözlerle mağaradan çıkan Safir, "Annemi yeniden göreceğ miyiz gerçekten?" diye sordu.

"Öyle olmasını umuyoruz," dedi Ceren.

"Yaşasın!" diye bağırarak Safir, havaya bir kar bulutu üfledi.

"Sırada Mercan Koyu var!" dedi Altın Kedi.

Sarı Ejderha Topaz, güneş banyosunu seviyordu. Bu nedenle Lale ve Ceren, ona nehir kenarında küçük bir kumsalı olan Mercan Koyu'ndan söz etmişlerdi. Burası, Grizelda'nın karanlık, kasvetli

kulesine yakındı. O nedenle Yakut, Topaz'a olan biteni anlatırken, onlar da rüzgârın salladığı çalılıkların arkasına saklandılar.

Sonra tilki ailesi İncetüylerin yaşadığı deniz fenerine gitmek için fırtınaya karşı ilerlediler. Siyah Ejderha Oniks, Çıtır İncetüy, kızlar ve Altın Kedi ile dans etmeyi o kadar sevmiştir ki minik Çıtır, ejderhadan yanlarında kalmasını istemiştir.

Oniks, kardeşlerinin yanına gelirken, tüm İncetüy ailesi kapıya çıkıp ona el salladı.

Deniz fenerinin etrafında ısıklklar çalan rüzgârın arasından “Güle güle Oniks!” diye seslendi Çıtır. “Sana gösterdiğim dans hareketlerini unutma!”

“Unutmayacağım!” diye söz verdi Oniks. Havada fırl fırl döndü. Ama kuyruğu fırtınada savrulunca sallanan ağaçlardan birinin üstüne düştü ve her yere kurum saçıldı.

Lale kıkırdayıp, “Hâlâ eskisi kadar sakar!” dedi.

Ceren, üstlerinde uçan dört ejderhaya bakıp gülümseyerek, "Fırıldak'a dönüyoruz!" diye bağırdı. Kızlar ve Altın Kedi pelerinerine sarınıp ağaçların arasından geçerek geri dönmeye çalıştılar. Lale, Gül'ü pelerininin altına sokup kolunun altında güvene aldı. Sihirli yel değirmenine vardıklarında, ejderhalar çok heyecanlıydı.

Altın Kedi, dönüp duran hortumun içinde kapana kısılan Tomurcuklara, "Ejderhalardan korkmayın," diye seslendi. "Sizi kurtarmamıza yardım etmek için buradalar!"

Dört yavru ejderha, ıslak zemine indi.

Ceren, duman işaretinin düzenini çizdiği not defterini çıkardı. Safir, Topaz ve Oniks'e, "Hepinizin kocaman duman bulutları üflemesi gerekiyor," dedi. "Size zamanını söyleyeceğim. Ve Yakut, senin de dumanları yukarı çıkaracak rüzgârı üflemen gerek. Unutmayın, ateş istemiyoruz, sadece duman!"

Topaz, hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyordu. "Birazcık bile ateş olamaz mı?"

Ceren, başını iki yana salladı.

"Azıcık bile mi?" diye yalvardı Oniks.

"Kesinlikle olmaz," dedi Lale tüm ciddiyetiyle.

Ejderhalar iç çekti.

"Herkes hazır mı?" diye sordu Ceren.

Ejderhalar kanatlarını çırdı.

"Tamam," dedi Ceren. "Bir... iki... üç... ÜFLEYİN!"

Yedinci Bölüm

Duman İşaretleri

Safir, Topaz ve Oniks, hep birlikte yanaklarını şişirip üflediler. Ağızlarından çıkan dumanlar üstlerinde kocaman, koyu renkli bulutlar oluşturdu. Ardından Yakuťun rüzgârı, dumanları hızla döndürüp gökyüzünde yükseklere çıkardı.

Üst üste iki kez, "ÜFLEYİN! ÜFLEYİN!" diye bağırdı Ceren. Ejderhalar birbiri ardına hızla iki duman bulutu daha üfledi. Ceren bir kez daha,

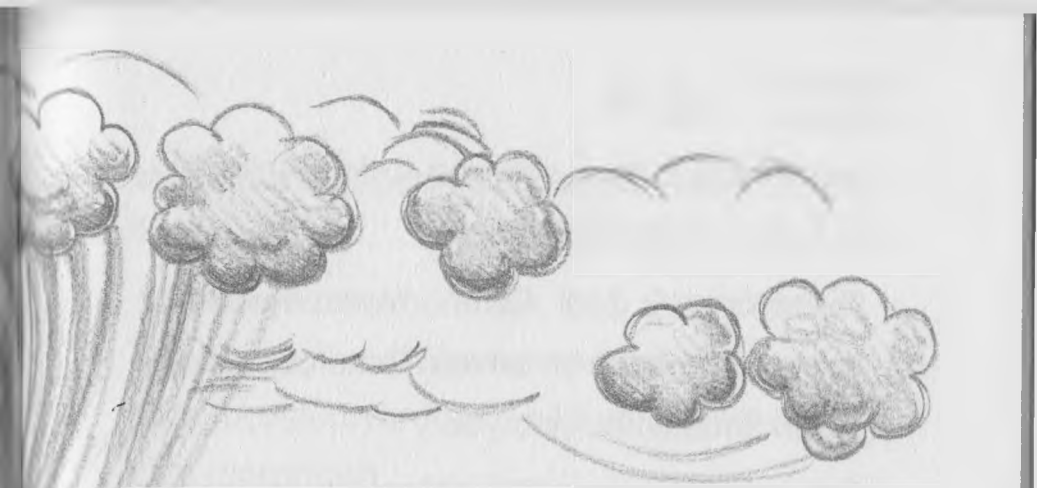
“ÜFLEYİN!” diye bağırdı ve sonra yine iki kez, “ÜFLEYİN! ÜFLEYİN!” diye ekledi.

Duman bulutları, ormanın üstüne doğru yükseldi.

“Hepinize aferin!” diye bağırdı Altın Kedi.

Ejderhalar, kanatlarını mutlulukla çırpıldılar. Yakut, havada takla atıp kardeşlerinin yanına indi.

Ceren gülümseyerek, "Şimdi tek yapacağımız şey, annelerinin gelmesini beklemek," dedi.

Hep birlikte gökyüzüne baktılar. Rüzgâr, Ceren ile Lale'nin pelerinlerini dalgalandırarak etraflarında uğulduyordu. Gül, ailesinin hortuma hapşolduğu ağacın altında, ayakta duruyordu. Şans getirmesi için küçük patilerini üst üste koymuştu.

Ama hiçbir şey olmadı.

Yakut, ağaçların tepelerini dalgalandıran, derin bir iç çektikten sonra, "İşe yaramadı," dedi üzüntüyle. "Annem gelmiyor!"

Dört yavru ejderha, hayal kırıklığıyla birbirlerine sarıldı.

Şaşkınlıkla başını sallayan Lale, "Anlamıyorum," dedi. "Neyi yanlış yaptık?"

"Bilmiyorum," dedi Ceren. "Ama ejderhalar ormana tıkılıp kaldı ve zavallı Tomurcuk ailesini aşağı indirmenin bir yolu yok..."

Tek başına duran Gül, ağlamaklı ve ümitsiz görünüyordu.

Aniden Lale'nin gözüne, yağmurun içinden onlara doğru süzülen bir şey ilişti. Ceren'in ko-

lunu tutup, "Bak, işe yaradı! Geliyor!" dedi.

Sonra nefesini tuttu.

"Ah, hayır... Bu bir ejderha değil... Bu... Grizelda!"

Cadının sarı-yeşil küresi, onlara doğru süzül-
dü. Küre, sarı kıvılcımlar saçarak patlarken, yavru

ejderhalar bir ağacın altına sığınıp birbirlerine sokuldular.

Kıvılcımlar kaybolurken, cadı ortaya çıktı. Rüzgâr, yeşil saçlarını her zamankinden daha fazla uçuşturuyordu. Kemikli, ince yüzü öfkeden morarmıştı.

“Bunu tahmin etmeliydim!” diye bağırdı Grizelda. “Demek bu duman işaretlerini siz sinir bozucu kızlar çıkarıyorsunuz! Ne yapmaya çalışıyorsunuz?”

Daha kimse cevap veremedi, Grizelda ejderhaları fark etti. Parmaklarını onlara doğru uzatıp kıvılcımlar çıkararak ejderhaları yerlerinden zıplattı.

“Ne işiniz var burada?” diye çıkıştı onlara. “Gidip kulemin altındaki zindanda bekleyin beni. Çabuk!”

Ama tam o sırada üzerlerine karanlık bir gölge düştü.

Lale ve Ceren, yukarı baktılar.

Kocaman bir ejderha, açıklığın üstünde uçuyordu. Pulları, yavrularının renklerindeydi; kırmızı,

sarı, mavi
ve siyah. Ze-
hirli Mantar
Kafe'den bile
daha büyüktü.
Kızlar, el ele
tutuştular.

"Sihir, işe yaradı!"
diye bağırdı Ceren.

Gözleri iri iri açılan Lale, "Ceren, sence doğru mu yaptık?" diye sordu. "İstese, bir nefesiyle tüm ormanı tutuşturabilir!"

"Bilmiyorum," dedi Ceren "ama öğrenmek üzereyiz..."

Anne ejderha, aşağı doğru süzülüp güzelce Fırıldak'ın yanına indi.

"Anne! Anne!" diye bağırان yavru ejderhalar annelerine doğru koştular. Bir anda hepsi sarmaş dolaş oldu.

Anne ejderha, derin ve yumuşak bir sesle, "Güzel yavrularım," dedi. "Sizi gördüğüme çok sevindim!"

Yavrularının başlarına birer öpücük kondurdu. Yavru ejderhalar keyifle kükreyerek iyice annele-
rinin kanatlarının altına sokuldular.

Ceren, Lale'ye gülümseyip, "Kesinlikle doğru şeyi yaptık!" dedi.

"Çok endişelendim!" dedi anne ejderha. "Ne-
relerdeydiniz?"

Lale, göz ucuyla bir ağacın arkasına doğru kaçan Grizelda'yı gördü.

"Onun orada olduğunu unutmuşum," diye fısıldadı Ceren'e.

"Safir unutmamış," diye kıkırdadı Ceren. Mavi ejderha, kanadının ucuyla Grizelda'yı işaret ediyordu. Annesine bakıp, "Kaçırılmıştık," dedi. "Bizi o kaçırdı!"

Diğer yavrular da kanatlarını Grizelda'ya doğru çırpıp, "Oydu, bizi o kaçırdı!" diye bağıştılar.

Gözlerinde bir anda şimşekler çakan anne, "Seni kötü cadı!" diye kükreyerek şaha kalktı. Fırınanın sesini bastıran bir çığlık kopararak cadıya kırmızı, mavi, sarı, siyah ve buz beyazı kıvılcımlar püskürttü.

Grizelda, tam zamanında zıpladı ve bir çamur birikintisinin içine düştü.

"Eğer bir daha yavrularıma yaklaşırsan!" diye kükredi anne ejderha, "seni tost gibi kızartırım!"

Ayağa kalkan Grizelda, telaşla, "Özür dilerim!" diye bağırdı. Yüksek topukları çamura battığı için sendeleyip düştü. Yeşil saçları kahverengi balçıkla kaplanmış ve kemikli yüzüne yapışmıştı. "Özür dilerim, gidiyorum!"

Parmağını şıklatıp kötü kokulu kıvılcımlar arasında gözden kayboldu.

Herkes, sevinçle bağırdı. Ejderhalar, annelerinin etrafında neşeyle kanat çırpıyorlardı. Lale, Gül'ü kucağına alıp döndürdü. Minik ginepig de sevinç çığlıkları atıyordu.

"Grizelda'yı yendik!" diye bağırdı Ceren.

"Dostluk Ormanı artık güvende!" diye çınladı Lale'nin sesi.

Altın Kedi'nin patisini tutup fırtınayı umursamadan döne döne dans ettiler.

Genç ejderhalar, hemen üzerlerinde uçuyordu. Bu arada anne ejderha da kızlara bakıyordu.

"Benim adım Elmas," dedi. "Yavrularıma nazik davrandığınız ve beni buraya getirdiğiniz için teşekkür ederim. Sizin isimleriniz ne?"

"Ceren ve Lale. Bunlar da arkadaşlarımız Gül ve Altın Kedi. Burada yaşıyorlar."

Elmas rüzgârda sallanan ağaçlara, kırılan dallara ve yere dökülen yapraklara bakıp, "Yakut!" dedi. "Bu dağınıklığa sen mi neden oldun?"

Yakut, utanarak başını salladı.

Elmas, diğer yavrularına bakıp, "Ve sanırım siz de bu güzel ormanı mahvetmekle meşguldünüz!" dedi.

Yavru ejderhalar, başlarını önlerine eğdiler.

"Sayılır," dedi Topaz.

"Birazcık," dedi Safir.

"Oldukça," diye
itiraf etti Oniks.

"Ah sizi yara-
mazlar!" dedi
Elmas. "Madem
bu dağınıklığa siz

neden oldunuz, temizlemek de sizin işiniz. İşiniz
bitmeden eve dönmek yok."

O sırada Gül, öne doğru cesurca bir adım attı.
Elmas'ın kocaman pençesine dokunup, "Lütfen,
ailemi kurtarmama yardım eder misiniz?" diye
sordu. Ağacın tepesindeki hortumu işaret etti.
"Uzun zamandır onun içindeler ve Yakut, sizin
onları aşağı indirebileceğinizi söyledi. O zaman
Fırıldak'ı onarabilir ve fırtınayı durdurabiliriz!"

Elmas, koca başını, büyük pullu burnu Gül'ün
pembe burnuna değinceye kadar öne eğdi. "El-
bette yardım ederim ufaklık."

Sekizinci Bölüm

Sürprizler

Elmas, Tomurcuk ailesinin kapana kısıldığı ağaca doğru ilerledi. Ağzını kocaman açtı ama kükremek yerine baloncuklar çıkardı. Baloncuklar hortumun etrafında süzüldü ve kıvılcımlar saçarak patladı. Hortuma neden olan rüzgâr, bir anda dindi. Nihayet özgür kalan Bay ve Bayan Tomurcuk ile Süslü ve Püslü, sağ salim ağacın dalına indiler.

Neşeyle, "Teşekkür ederim!" diye bağırdı Gül.

Elmas, burnunu ginepiglere doğru yaklaştırıp gülümseyerek, "Atlayın," dedi.

Dört ginepig, ejderhanın burnuna atladı ve Elmas, onları dikkatle Gül'ün beklediği yere indirdi.

Bay Tomurcuk yavrusuna sarılıp, "Seni gördüğümüze çok sevindik!" diye bağırdı.

"Gül'e göz kulak olduğunuz için teşekkür ederiz!" dedi Bayan Tomurcuk.

"Bizi kurtardığınız için de!" diye bağırdılar Süslü ve Püslü.

"Artık bu korkunç fırtınayı durdurmanın zamanı geldi," dedi Bay Tomurcuk. "Hadi, Fırıldak'ı onaralım. Herkes içeri girip çarklardan birini sıkıca tutsun!"

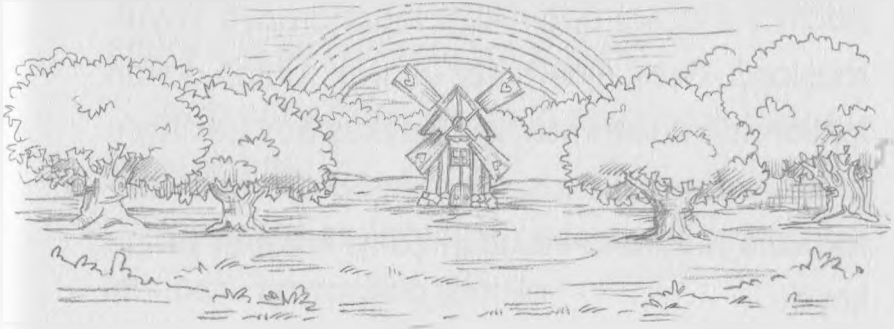

Kapı eşiğinden onları izleyen Ceren ve Lale, her bir ginepigın topaç gibi görünen çarklardan birini tuttuğunu gördü. Bazı çarklar büyük, bazıları küçüktü. Tomurcuklar bir o çarka bir bu çarka koşuyor, onları döndürüyor, durduruyor ve sonra yeniden döndürüyorlardı.

“Bu çok karmaşık!” dedi Ceren. “Fırıldak’ı sadece Tomurcukların çalıştırmasına şaşmamalı.”

Pervaneler yavaşlamaya başladı. Onlar yavaşlarken rüzgâr da yumuşuyordu. “İşe yarıyor!” diye bağırdı Lale.

Yağmur durdu, güneş açtı ve gökyüzünde gökkuşağı belirdi. Ağaçların arasında hafif bir esinti dolaştı.

“Sonunda fırtına dindi!” dedi Ceren mutlulukla. Lale pelerini çıkarırken, Ceren de dağılan buk-
lelerini sallıyordu.

“Bakın!” diye bağırdı Altın Kedi. “Tüm hayvan-
lar dışarı çıkıyor!”

Mavi baştankara ailesi, kanatlarını çırpıp kuru-
tarak yüzlerini güneşe döndü. Kadifeburun, ke-
yifle ıslık çalarak etrafta gezindi. Dikenlisirt ailesi
dikenlerini kurutmak için Fırıldak’a doğru gelir-
ken, Lale ve Ceren onlara el salladılar.

“Nihayet güneş parlıyor!” diye seslendi Bayan
Dikenlisirt. “Şimdi etrafı toparlamak için ne yap-
abiliriz?”

Çok geçmeden tüm orman hayvanları fırtı-
nanın yol açtığı dağınıklığı toparlamaya koyul-
muşlardı. Genç ejderhalar uçarak, kırılan dalları
icatlarında kullanması için baykuş Bay Zekitü’y’e
götürüyorlardı. Elmas, ılık nefesiyle Zehirli Man-
tar Kafe’yi kuruttu ve uçan çatıyı kaldırıp yerine
koydu.

Akşam olurken, orman neredeyse normale dönmüştü.

Bay Uzunbıyık bir ağaç kütüğüne zıplayıp, "Zehirli Mantar Kafe'de yapılacak kutlamaya herkes davetli!" diye bağırdı. "Ve ejderhalar, onur konuklarımız olacaklar!"

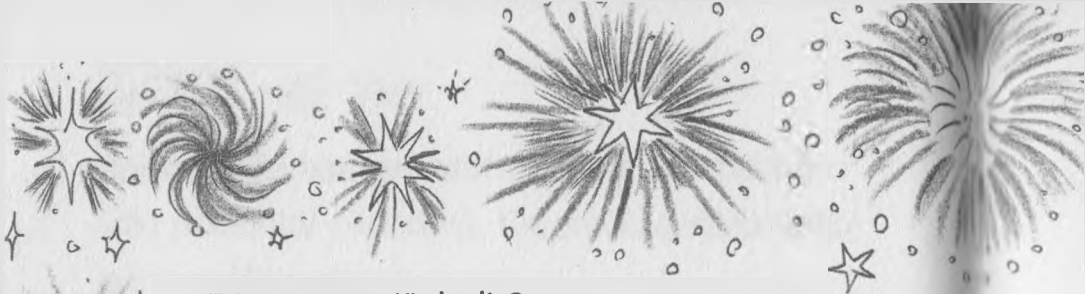
Bir süre sonra kızlar, Altın Kedi, Tomurcuklar, dört yavru ejderha ve diğer tüm hayvanlar, Zehirli Mantar Kafe'nin dışındaki masanın etrafında oturuyorlardı. Masanın yakınında oturan Elmas, mutlu ve gururlu görünüyordu.

Anne ejderha, "Çocuklarım çok yaramazlık yaptı," diye konuşmaya başladı, "ama Ceren, Lale ve Altın Kedi, onları böyle davranmaya Grizelda'nın zorladığını anladılar. Size teşekkür etmek için bir hediyem var. Bakın!"

Siyah gökyüzüne bir anda rengârenk kıvılcımlar püskürttü.

Hayvanlar, kıvılcımların geceyi pırıl pırıl aydınlatmasını hayranlıkla izlediler.

"Vay canına!" dedi Ceren.

"Bu, izlediğim en güzel havai fişek gösterisi!" diye bağırdı Lale.

Gösteri bitince Elmas, "Artık yavrularımı eve götürmeliyim," dedi.

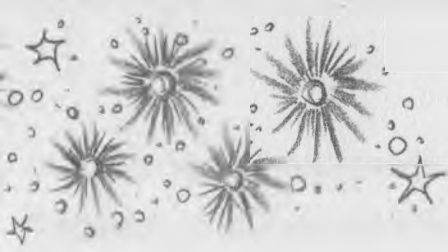
Üzgün görünen genç ejderhalar, annelerine sarıldı.

Oniks endişeyle, "Ama Grizelda'nın yaptığı büyü yüzünden ormanın dışına uçamıyoruz," dedi.

Elmas gülümsedi ve gökkuşağı rengindeki kanatlarını uzatıp, "Sırtıma çıkın," dedi. "Benim uçmamı engelleyen bir büyü yok!"

Çabucak gökyüzüne yükselen ejderhalar, "Hoşça kalın Lale ve Ceren! Hoşça kal Altın Kedi!" diye seslendiler.

Onlar gözden kaybolunca, Lale içini çekip, "Sanırım bizim de eve gitme vaktimiz geldi," dedi.

Ceren ile ikisi Gül, Tomurcuklar ve diğer tüm hayvan dostları ile vedalaşıp onlara el salladılar. Sonra, Altın Kedi'nin peşi sıra ağaçların arasına doğru ilerlediler.

"Orman yine harika görünüyor," dedi Ceren. Son yağmur damlaları da bir yıldız çiçekleri çalılığının üstünde inci gibi parlıyordu.

Ağacın yanına vardıklarında, "Bak, Dostluk Ağacı'nın altın yaprakları da her zamanki gibi güzel görünüyor," dedi Lale.

Altın Kedi, kızların ellerini patilerinin arasına alıp, "Orman sizin sayenizde yeniden güvende!" dedi neşeyle.

Kızlar, birbirlerine baktılar.

"Grizelda, yeniden kötü bir plan yapıp geri gelecektir," dedi Lale.

"Ama biz de onu durdurmak için hazır olacağız," diye ekledi Ceren.

Altın Kedi gülümseyerek, "Biliyorum," dedi.

Patisiyle ağacın gövdesine dokununca bir kapı belirdi.

Kızlar kediye sarıldıktan sonra, parıldaayan ışığa doğru adım attılar.

Altın renkli parıltı solduğunda Lale ve Ceren, kendilerini Pırıltı Ovası'nda buldular.

Minik Patilere Yardım Hastanesi'ne doğru ilerlerken, "Ne maceraydı ama!" dedi Ceren.

Lale de gülümseyerek, "Olağanüstüydü!" dedi.

Ahıra gelince, Koko'ya bir göz attılar. Minik ginepig, mis kokulu otların arasında uyuyordu. Ama yanında yatan bir şey daha vardı.

Lale, "Bir yavrusu olmuş!" diye fısıldadı.

Ceren gülümseyip, "Demek bu yüzden kendini kötü hissediyormuş!" dedi.

Minik yaratık, Lale'nin elinden de küçüktü. Altın sarısı ve kahverengi tüyleri vardı.

"Çok güzel!" dedi Lale.

Tam o sırada Bay ve Bayan Haziran ahıra girdi.

"Anne! Baba!" dedi Lale. "Bilin bakalım ne oldu? Koko'nun artık bir yavrusu var!"

Annesiyle babası, gülümsediler.

Lale nefesini tutup, "Biliyordunuz!" dedi.

Bay ve Bayan Haziran gülümseyerek, "Sürpriz olmasını istedik," dediler.

"Ceren'in Pembiş adlı bir kedisi var," dedi Bayan Haziran, "bu nedenle senin de evcil hayvan edinmen iyi olur diye düşündük. Yavruyu

sahiplenmek ister misin?" diye sordu. "Ve tabii sahibi çıkmazsa Koko'yu da?"

Lale, annesiyle babasına sarılıp, "Evet lütfen! Teşekkür ederim!" dedi sevinçle.

Arkadaşı adına heyecanlanan Ceren, "Yavruya ne ad koyacaksın?" diye sordu.

Lale, minik yaratığa bakıp, "Tüyleri çok güzel ve altın gibi," dedi "bu nedenle adını Kehribar koyacağım!"

Ceren, gülümseyerek, "Harika!" dedi.

Bay ve Bayan Haziran diğer kafesleri temizlerken, Koko da uyanıp Kehribar'a sokuldu.

Lale kahkaha atıp, "O da Elmas gibi, çok iyi bir anne!" dedi.

"Umarım Altın Kedi yakında ziyaretimize gelir," diyerek iç çekti Ceren.

"Bence de!" dedi Lale.

Birbirlerine bakıp gülümsediler. Dostluk Ormanı'nda onları bekleyen bir sonraki maceraya atılmak için sabırsızlanıyorlardı.

THE HISTORY OF THE

... ..

...

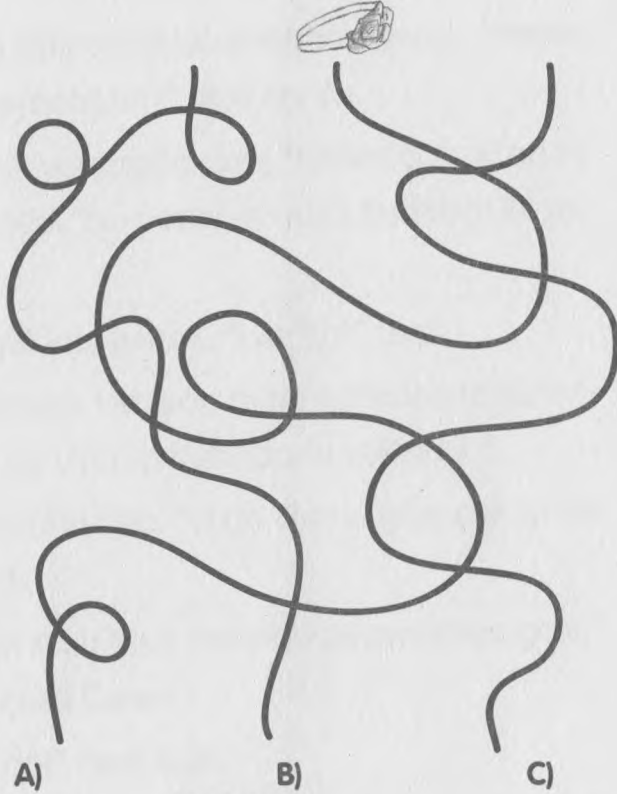
...

Eğlenceli Bulmaca

Sence Gül Tomurcuk pembe kurdelesine ulaşmak için hangi yolu seçmeli? Hadi ona yardım et!

YANIT
Gül, kurdelesine A yolunu
izleyerek ulaşabilir.

